

Juni 1850 emanerede, gives den yderligere Godtgjorelse, som de maatte bestindes at have Krav paa, forsaavidt den Godtgjorelse, som Lovforslaget ellers bestemmer, ikke var saa stor som de Indtægter, de kunne godtgjore tidligere lovligten at have havt. Der er nu tilføjet Lovforslaget en anden Paragraph, hvori der er sagt, at den yderligere Godtgjorelse ogsaa skulde tillægges selve Embederne, men jeg troer, at, da det engang er vedtaget, at Godtgjorelsen i det Hele skal ansættes til et Beløb af 15000 Rbd., vil det ikke være rigtigt nu at forøge den; den vil ogsaa i det Hele kunne antages for at være tilstrækkelig, idet der ved indtrædende Vacance vil kunne foregaae den fornødne Forandring i den Godtgjorelse, som henlaa under forskjellige Embeder; men det vilde imidlertid være ubilligt mod de Embedsmænd, som før 20de Juni 1850 havde været ansatte i Embedet, om de nu fik en mindre Indtægt, end de tidligere havde havt. Det er desuden en Regel, som er bleven fulgt i de tidligere Lønningslove her i Thinget, navnlig Lønningslovene for Toldembedsmændene og for Postvæsenet, at, hvor Omordningen af Lønningsforholdene har medført Afgang i de Paagjældendes Embedsindtægter, der er Differencen givet Vedkommende som et personligt Tillæg, saa at al Billighed taler for, at det ogsaa skeer i nærværende Tilfælde, og jeg skal saaledes paa det Bedste anbefale Forslaget til Vedtagelse af det ærede Thing.

Justitsministeren: Jeg maa anbefale det ærede Thing at antage den 2den Paragraph, saaledes som den er kommen fra Landsthinget, da det forekommer mig i og for sig ikke alene billigt, men ogsaa retfærdigt at lade Embederne beholde de Indtægter, de hidtil have havt, ialfald naar der ikke skeer en formelig Undersøgelse af, hvorvidt de kunne taale nogen Afgang eller ikke. Det er ganske tilfældigt, at der hidtil kun er indrømmet til Erstatning for Dommer- og Skriverkorn et Beløb af 15,000 Rbd. Da Dommer- og Skriverkornet skulde falde bort, calculerede man foreløbigt, hvormeget Erstatningen omtrent vilde komme til at udgjøre, og man antog da, at den omtrent vilde andrage 15,000 Rbd. Noget desangaaende optoges imidlertid ikke i selve Loven

af 20de Juni 1850, men senere bevilgedes ved den paafølgende Finantslov kun de saaledes foreløbigt beregnede 15,000 Rbd. Det viser sig nu ved en nærmere Undersøgelse, at Dommer- og Skriverkornet udgjør mere, og derfor synes det billigt, at dette Mere ogsaa tillægges Embederne; det træffer sig derhos saaledes, at det endogsaa er nogle af de mindste Embeder, som vilde tabe forholdsvis mest, hvis man ikke vil tillægge Embedet en fuld Erstatning, men alene de nuværende Embedsmænd. Det tør vel ogsaa antages, at Underdommerembederne i det Hele taget ikke ere for rundeligt aflagte, og der synes saaledes ikke at være Anledning til at afknappe dem Noget. Det er allerede paa et andet Sted bemærket, at det ikke kan Andet end erkjendes for billigt, at Underdommerne have en vis Indtægt af det Offentlige, da disse Dommere have mange Forretninger for det Offentlige at udføre, uden ordentligvis derfor at faae nogen særlig Betaling, eller ialtfald uden derfor at faae en tilstrækkelig Betaling — deres Indtægter have de jo for det Meste af de Forretninger, de udføre for Privates Vedkommende. Der er ogsaa en anden Omstændighed, som maa gjøre det meget ønskeligt at fastholde denne Indtægt for Embederne, og det er den, at denne Indtægt saagodtsom er den eneste faste Indtægt, der er tilbage for Underdommerne, som forøvrigt ere henviste til at leve af Sportler; men da Embederne have flere faste Udgifter, saa er det høist ønskeligt, at Dommerne ogsaa have visse faste Indtægter. Jeg kalder denne Indtægt „fast“, eftersom den kommer bestandigt tilbage hvert Aar, skjøndt vel med et noget forskjelligt Beløb, idet det efter de tidligere Regler var en Kornindtægt, og Kornets Pris naturligtvis ikke altid var den samme.

Det kunde vel, naar man saaledes maa erkjende, at Dommerembederne have et retfærdigt Krav paa at beholde den Indtægt, som Loven har tillagt dem, synes, at et Forslag i den Retning da burde være udgaaet fra Regeringen; men jeg maa i saa Hensende bemærke, at jeg i Motiverne til Lovforslaget har forbeholdt mig at fremkomme med nærmere Begjering, for at idetmindste det kunde indrømmes, som efter Anbringningsforslaget og